

СЕКЦІЯ 9. ІНОЗЕМНІ МОВИ

.....

SECTION 9. FOREIGN LANGUAGES

Безносюк Ю. П.,

викладач кафедри

романо-германської філології та

методики викладання іноземних мов,

Міжнародний університет, м. Одеса

Грушецька А. Ю.,

викладач кафедри іноземних

мов професійного спілкування,

Міжнародний університет, м. Одеса

УДК 378.147

DOI: <https://doi.org/10.64076/ihrc251010.01>

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ТА ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Методика викладання іноземних мов – це наукова дисципліна, що досліджує цілі, зміст, методи, засоби, а також способи навчання й виховання на основі матеріалу іноземної мови [1, с. 201]. У межах цієї науки розрізняють дві основні галузі: **загальну** та **спеціальну** методики. Загальна методика визначає загальні закономірності процесу навчання будь-якої іноземної мови, тоді як спеціальна зосереджується на особливостях викладання конкретної мови у певному типі навчального закладу, враховуючи специфіку рідної мови учнів.

У сучасній методиці викладання іноземних мов застосовуються як **традиційні**, так і **новітні** підходи. До традиційних належать натуральний, перекладні (граматико-перекладний, лексико-перекладний), прямі методи, а також методи Гарольда Пальмера, Майкла Уеста, аудіо-лінгвальний та аудіо-візуальний. Серед сучасних методів виділяють сугестивний, комунікативний, драматико-педагогічний, "мовчазний" і груповий методи [2, с.117].

У сучасній методиці викладання іноземних мов виділяють чотири основні цілі – **практичну, виховну, освітню та розвивальну**, які найповніше розкривають сутність і завдання навчального процесу.

Практична мета полягає у формуванні вмінь практичного володіння іноземною мовою, тобто здатності ефективно користуватися нею для міжособистісного спілкування в основних видах мовленнєвої діяльності – слуханні, говорінні, читанні та письмі. Студенти повинні не лише засвоїти мовний матеріал, а й уміти свідомо добирати оптимальні мовні засоби для вираження власних комунікативних намірів у конкретних ситуаціях.

Освітня мета спрямована на розширення інтелектуального й духовного світогляду здобувачів освіти, збагачення їхніх знань про культуру як країни, мову якої вони вивчають, так і власної країни. Соціокультурне середовище, що поєднує

культурні, суспільні, матеріальні та духовні чинники, відіграє важливу роль у розвитку особистості. Формування соціокультурної компетентності є складним завданням, особливо за відсутності природного мовного середовища, але водночас – одним із найважливіших аспектів у навчанні мови [5, с. 7].

Для досягнення цієї мети педагог має створювати на заняттях **мовленнєві ситуації**, максимально наближені до реальних умов спілкування, характерних для країни, мова якої вивчається. Згідно з психолінгвістичним підходом, мовленнєва ситуація – це сукупність мовних і позамовних факторів, необхідних для здійснення мовленнєвої дії. Саме вчитель має забезпечити їхнє відтворення, щоб учні могли практикувати комунікацію, наближену до реальної – наприклад, до спілкування під час подорожей або перебування за кордоном.

У сучасному світі, коли процеси глобалізації стрімко розвиваються, знання іноземних мов стає не просто важливою компетенцією, а необхідною умовою професійного та особистісного зростання. Це зумовлює потребу у впровадженні інноваційних методів та цифрових технологій у процес навчання, які б забезпечували ефективність, інтерактивність та мотивацію здобувачів освіти.

Одним із головних напрямів розвитку сучасної методики є **інтеграція цифрових технологій** у навчальний процес. Використання онлайн-платформ (Duolingo, Quizlet, Memrise, BBC Learning English), інтерактивних вправ, віртуальних класів і мобільних додатків сприяє підвищенню залученості студентів. Завдяки цифровим інструментам відбувається персоналізація навчання – кожен здобувач може обирати темп, рівень складності та форму подачі матеріалу [4, 78].

Важливу роль відіграють **інноваційні методи викладання**, що змінюють традиційну роль викладача – з носія знань він перетворюється на фасилітатора навчального процесу. Найпоширенішими інноваційними підходами є **комунікативний метод**, який орієнтується на розвиток мовленнєвої компетентності через спілкування; **проектне навчання**, що поєднує мовну практику з дослідницькою діяльністю; **метод змішаного навчання (blended learning)**, який ефективно поєднує онлайн- і офлайн-формати.

Сучасні цифрові інструменти також дають змогу використовувати **віртуальну та доповнену реальність (VR/AR)**, що створює ефект занурення у мовне середовище. Завдяки таким технологіям студенти можуть відвідувати віртуальні подорожі, брати участь у змодельованих діалогах або ситуаціях реального життя, що значно підвищує рівень засвоєння матеріалу [3, с. 53].

Не менш значущим є застосування **штучного інтелекту (AI)** у викладанні мов. Інтелектуальні системи аналізують мовлення студентів, виправляють помилки, пропонують індивідуальні завдання та навіть симулюють живе спілкування. Такі можливості відкривають новий етап у формуванні автономності учня.

Отже, інноваційні методи та цифрові технології стають невід'ємною частиною сучасного викладання іноземних мов. Вони не лише підвищують ефективність навчання,

а й формують нову культуру освіти – відкриту, інтерактивну та орієнтовану на особистість. У добу глобалізації саме такі підходи забезпечують конкурентоспроможність і мобільність сучасного фахівця, здатного вільно комунікувати у багатомовному світі.

Список використаних джерел

1. Blair R. W. Innovative approaches to language teaching // New York: Newbury House. 5. Celce – Hurcia, H., ed 1991. – 378 p.
2. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / за ред. П. Ю. Сауха. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. – 444 с.
3. Карп'юк О. Д. Основні принципи комунікативного орієнтованого навчання / О. Д. Карп'юк // Англійська мова та література. – 2006. – №1. – С. 6-8.
4. Нові технології навчання [Текст]: наук.-метод. збірник. – К.: Наук.- метод. центр вищої освіти, 2000. – Вип. 25. – 212 с.
5. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / [Ред.кол.: В. Г. Кремень, В. В. Ільїн, С. В. Пролеєв]; за ред. В. Г. Кременя;– К.: Пед. думка. – 2008. – 470 с.

Бец Ю. І.,

УДК 81'276.6:355.233(73)

канд. пед. наук, доцент, старший
викладач кафедри іноземних мов,
Національна академія Державної
прикордонної служби України імені Богдана
Хмельницького, м. Хмельницький

Силка Є. В.,

курсантка 4 курсу бакалаврату,
Національна академія Державної
прикордонної служби України імені Богдана
Хмельницького, м. Хмельницький

СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОФІЦІЙНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ США ТА ЇЇ ВІЙСЬКОВОГО ПІДСТИЛЮ

Офіційна документація правоохоронних органів США виконує важливу функцію у забезпеченні правопорядку та ефективності комунікації у юридичній сфері. Завдяки своїй специфічній комунікативно-функціональній спрямованості